

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya... 450 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 l. l.
Pagant per avui, una pesseta de rebueta

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 8, PRINCIPAL
IMPRESSA
CARRER DE FORTANET, 2, 2ª TERRA
TELÈFON
REDACCIÓ, 723 - IMPRESSA, 2.290

ANY X.-NUM. 2.987

BARCELONA, DIUMENGE 18 DE MAIG DE 1913

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

Demaneu horxates i xarops
FERRER i GILI

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

DILLUNS 19 DE MAIG I DIES SEGÜENTS
Exposició especial i venda

Novetats d'Estiu

Confeccions per a senyora, cavaller i nens, Camises, Corbates, Genres de punt, Capells, Guants, Vanos, Bastons, Colls, Punys, Mocadors, Corbates per a senyora, Cotilles, Teixits, i estampats de cotó, etc., a preus sumament reduïts durant els dies d'exposició

Important: Queda oberta al servei públic la **Oficina de Telègrafs** instal·lada en el saló de lectura (SEGON PIS)

SITGES HOTEL SUBUR Grans i ventallades habitacions. Cua cosmopolita. — Hostatge desde 6 pessetes diàries.
Dr. MARCH ex-ajudant del Dr. Moure de Burdeos. — Nas, coll i orelles. — Fontanella, 15, 1.ª, 2.ª, 3.ª i 4.ª.

Revista estrangera

El servei de tres anys a França

No pot dubtar-se que la llei que estableix el servei militar de tres anys serà properament aprovada a la França. Les darreres votacions parlamentàries ho fan creure. La Cambra de diputats ha aprovat l'aplicació de l'article de la llei militar vigent segons el qual el govern pot retenir un any més a les files els soldats que hagin complert el període de dos anys o que rebutja la durada del servei la llei de 1905. Per l'aplicació d'aquest article, la llei de tres anys regeix ja de fet.

Ha triomfat en aquest punt el govern de M. Barthou. Però el seu triomf no és prou satisfactori. Per la quantitat ha obtingut una bona majoria, per la qualitat, aquesta majoria no ha estat políticament prou bona. Dues votacions van motivar a la Cambra el debat al qual ens referim. En la primera, una ordre del dia rebutjada pel govern aplegà 241 vots en prò i en tingué 315 en contra. La majoria governamental va ésser de 74 vots; més la minoria està formada tota per diputats d'esquerra. En la segona votació, per la qual les declaracions del govern van ésser aprovades, hi hagué 155 vots contraris (entre ells 83 membres de la majoria republicana de la Cambra) i 95 absents (entre ells 94 membres de la majoria republicana). Són 178 vots de l'esquerra republicana contra el govern.

Diem contra'l govern i no contra la llei de tres anys, perquè aquesta és la veritat. Molts dels 178 vots republicans adversos anaren contra M. Barthou, el pèssim debut del qual en el Parlament com a president del Consell ja vam senyalar en aquesta secció. M. Clemenceau, qui, com és sabut, defensa la llei de tres anys, ho diu clarament en el seu nou diari «L'Homme Libre». Vegi's com parla:

«M. Barthou resta en el poder. No obstant, què esdevindrà, en aquest afer, la qüestió que hauria de dominar totes les altres? L'eficàcia dels nostres mètodes de defensa? No pot dir-se en veritat que'l servei de tres anys hagi sigut formalment condemnat per la Cambra. Però una mesura d'aquesta importància pot ésser vo-

tada a ulls clucs sota l'inspiració d'un govern sense autoritat?»

Amb tot, una bona part de radicals és hostil al projecte del servei de tres anys tal com s'ha presentat a la Cambra. Això fa que un diari tant assenyat com «L'Événement» faci les indicacions següents, realment importants:

«Sense dubte — escriu — el ministeri pot malgrat les dificultats amb les quals topa, fer votar la llei de tres anys; més si té contra seu, en aquesta circumstància els vots dels 250 republicans, la llei nova no serà prou ben rebuda pel país.

«Una llei militar, no tindrà singularment més força i autoritat si recull els sufragis de la quasi unanimitat del Parlament? Aquesta quasi unanimitat, el govern no podrà dedicar-se a realitzar-la mitjançant un projecte transaccional?»

Aquesta transacció no és gaire fàcil. Lo més probable és que, amb algunes lleugeres modificacions, el projecte presentat triomfi. El periòdic «La France militaire» anuncia que ja s'han enviat instruccions ministerials als cossos d'exèrcit per a la construcció ràpida de les noves casernes que farà necessaries l'augment del contingent actiu de l'exèrcit francès.

A. R. I. V.

Aplec de la Sardana

(Any VII)

Per els preparatius que hi ha fets i pel sens fi de comunicacions que's reben de tot Catalunya, hi ha que esperar que enguany la Festa de la Dança Catalana reestirà un reileu extraordinari, constituint una bella diada d'agraïda expansió i de feromí ben catalanesca.

Els organitzadors de l'Aplec, que durant els set anys que fa que's celebra s'han esmerat en enjoiar-lo amb atractius que sense separar-se del caient popular es faci més interessant i agradable al nostre poble, aquest any ha conseguit la composició d'un programa, que aviat se farà públic, que ha de cridar poderosament l'atenció de tots els que estimen l'espandiment de les belles costums catalanes.

Ademés de lo que constitueix l'objectiu de la Festa, això és, les Sardanes, compois escrites pe's nostres músics més eminents i executades per la notable cobla «La Principal» de Perellada, pendrà una part important a l'acte, que com ja és sabut tindrà lloc a Vallvidrera el diumenge dia 8 de juny vinent, l'important entitat coral «Schola Orpheonica», que sota la direcció del mestre Artur Marcet executarà les següents peces: «La nit de Sant Joan», «Esquerrà», «Sota de l'Olm», «E. Moreia», «La Lluna», «Borràs de Palau», «E. Calma», «Guanyabens», «Montanyes Regades», «J. Marraco», i la sardana «Patria Jova», lletra de J. Sanxo Farrerons, amb música de l'Artur Marcet.

Cròniques volants

La ciutadana baixesa

Aquesta flor tant barcelonina que's diu badoqueria, que arreu de la ciutat obra les seves fulles i que esdevé ufanesa en plena Rambla, ha distret moltes vegades els ulls vagarosos d'aquest cronista. Quantes voltes Rambla amunt i Rambla avall, agafat, indolent, en el braç d'un amic, seguint amb la vista les petjades lleugeres d'alguna bella passa-volant, s'han encantat els seus ulls, en l'animació, pelut i negre, que amb prou feines pot moure's per terra i que deté ligat amb una cinta vermella, un gitano de xavos als polsos, o bé s'ha aixecat sa vista per a seguir, cel amunt, la «bomba» d'un infant que plora la fugida...

I desseguida a uns ulls han seguit uns altres ulls, i aviat tota aquella remor del ramblejar quietament calla sota ella, i aquella muntió descençada que de des del matí al vespre, esmoia sabates per damunt l'entangut de les Rambles, s'atura i fa rotlló... Un cavall que cau, un tramvia que's para massa sobtadament, un home de berret de copa, anunci de qual-sevolga article, l'automòbil que passa rabent, l'hermosa que deix fragàncies al seu pas; tot, des de lo més gran a lo més trivial es motiu de badoqueria en aquestes Rambles benedictes que en Fabra, el regidor, potser per malícia a tants badoques com li fan la competència, voldria fer desaparèixer.

Hi ha una pobra dona que sempre s'endú darrera d'ella les mirades dels transeünts i els grups dels badoques. Aquesta dona, diàfana, cinc, sis, deu, més vegades, passa per la Rambla. És prima com un vimet, va vestida de pèl·lingos i sempre porta al cap, relligant-se'ls cabells que, indomables li fugen volejant, una cinta, una veta dels colors més estrafal·lars. Aquesta dona camina depressa, amb pas segur, aguantant-se les falldies amb una mà i ensenyant una pantorrilla fins al genoll. Tots la miren, molts la segueixen, alguns, més poca-vergonyes, l'esbronquen. Diuen que no hi és tota, però donant més proves de seny que les autoritats que l'abandonen, i que la xusma que la segueix, insultant-la, ella fa'l seu camí impassible, abstrèta en sos somnis o en ses cabories.

Més ahir va trencar la costum, aquesta dona. Anava Rambla amunt per l'acera de Bethers i dos homes, amb bigotis, ja gransosots, yaren deturalla. Li feren preguntes i més preguntes i la pobra dona aviat va deixar-se aturir per aquells dos subjectes que tant avall deuen tenir el sentit moral, quan s'entretenen tant baixa manera. La pobra boja responia agraïment a lo que se li preguntava i alguns cops algua'ls braços com en actitud de dansa i reia, estupidament. Aquells dos homes, a les infelicitats de la boja també reien. Obríen desmesurada ment les seves boques masculines i s'entreteien a una orra de rialles, explotant la trista demència d'aquella caiguda.

Com tot lo que passa per les Rambles el grup aquell també atragué a son entorn a una multitud de badoques. N'hi havia de tots els sexes i de totes les edats. N'hi havia amb cara formal i amb cura d'infelios. N'hi havia vestits tant pobrement com la boja i altres que lluien joies i que anaven amb trajes tant bons o millors que's d'aquells dos subjectes que donaven l'espectacle. Hi havia de tot en aquella multitud curiosa, de tot, menys homes de sentiment i homes de cor que puguin portar amb dignitat l'honorós títol de ciutadà de Barcelona.

Si un d'aquests n'hi hagués hagut, hauria sortit, encara que inciviment, a cops de puny contra aquells dos galifardeus vestits de senyor i amb bigoti a la cara. Hauria cridat, hauria esvalotat contra l'espectacle repugnant que's donava. No sé si eren catalans els dos subjectes de referència; però sí que ho eren l'immensa majoria de badoques que reien, en lloc d'indignar-se, davant del baix espectacle. I aquests catalans, no sabent portar l'altra dignitat del seu poble, feren an aquest més mal, que's que, des de Madrid, el combaten i censuren.

JESUS AUBA

De Teatre Català

L'il·lustre novel·lista Narcís Oller prepara la publicació del drama en quatre actes «Els corbs», d'E. Beoque. «El mort en vida», drama en sis actes i dotze quadres, i «Els fruits de les ciències», comèdia en quatre actes, de Tolstoi, obres capdals dels teatres francès i rus, traduïdes al català.

En el teatre del Tivoli s'estrenarà pròximament, traduïda al català i amb música del Mre. Morera la farsa en 2 actes i 8 quadres «La victoria dels 110», original del jove dramaturg l'Antoni Muntanyola.

En el Teatre Català Romea, han començat les obres de reforma de les quals parlàvem dies endarrere.

El distingit escriptor en Ribera i Rovira, volent enriquir la nostra escena amb obres mestres del teatre portugués, ha traduït a nostre idioma l'hermós drama en quatre actes, «La Severa», original de l'eminent dramaturg lusità Juli Dantas.

Dr. Serrallach

VIES URINÀRIES I ROÑÓ
12 a 27 6 a 7, Polí, 40.
Consulta econòmica, de 7 a 9, Jovellanos, n. 9.

«Ont se troba més assortit i novetat en Barrets de palla» — e als meus nens

Casa Rodó

RAMBLA ESTUDIS, 6
La primera i més important d'Espanya

ECOS

EXAMINANT les compensacions que Espanya podria lograr de la seva aliança amb Espanya, el periodista Manuel Bueno, confessa en el «Heraldo» que els escriptors espanyols no son coneguts a França, que a París no saben res de l'Unanimitat, ni de Baroja, ni de l'Azorín, ni de Benavente, ni de Valle Inclán, ni de cap home de lletres català.

Es aquesta confessió den Bueno una involuntària aquiescència a un matge del nostre nacionalisme literari. Se'ls convida als nostres literats a que escriguin en castellà, com si amb l'ús d'aquest idioma resultessin més assequibles l'universalització i la glòria que no pas amb el català. Nosaltres ens resistim a fer-ho en nom de raons múltiples, de les quals es la més alta la puresa del nostre sentiment creat, que l'ús d'un llenguatge estrany artificialitzaria i minvaria, i la més material el que amb l'empleu del castellà no's conseguïen les abundancies promeses.

Ja no hi han Pirineus! — s'anuncia una mica satíricament i desseguida se confessa que tota fama literària espanyola se detura en la frontera. L'escriptor mediocre francès posseïx més anomenada que l'espanyol més glorificat. En nom de què, doncs, se'ns instiga a que abandonem la nostra llengua, incorporant la nostra literatura a la general espanyola?

Certament, tampoc l'atenció francesa s'ha deturat en les lletres catalanes. Fóra una megalomania, — vanitat, de la qual no patim, encara que alguns escriptors anti-catalanistes, uns vulgars, alguns baixíssims, escapin lo contrari, — creure que la nostra jove literatura recull fervors i estudis en les redaccions i en els cenars de França, emprò moltes obres nostres, traduïdes son, i algun autor comença a obtenir consideracions encara no assolides per cap castellà. Amb pròleg den Zola, traduïda al francès, està «La papallona» den Narcís Oller; també «L'Atlàntida» i el «Canigó» den Verdaguier; «Terra Baixa» den Guimerà; «Els vells» de l'Iglesias; els contes den Ruyra. «Les Garses» de l'Ignasi Iglesias, han obtingut dues edicions, editada la darrera pel gran diari teatral «Comedias». I no's deu oblidar tampoc que «Le Mercure», dona una forta importància als llibres catalans, anant signades per en Marcel Robin, literat que parla i escriu el català.

Respecte a París, ens trobem catalans i castellans equidistants, amb la desventaja venturosa, per part nostra, que no podem oferir a la curiositat estrangera, ni la sonoritat subjectiva del nom d'Espanya, ni les narracions pintoresques que demanien a tot lo espanyol i que fàcilment poden ésser ofertes. El cas Blasco Ibáñez, ho demostra. Blasco Ibáñez — i d'això no'n parla en Bueno — ha triomfat a París. Decoren els seus volums totes les biblioteques i el seu nom se suma als dels escriptors exòtics que París llegeix i comenta. «Le Cri de París», el «Gil Blas», les fulles que conreen el apònim, narren, quan en Blasco se presenta al boulevar, les seves teories, els seus projectes i fins les seves frases. No arribaven a inserir un acudit irrespectuós, que'l plebeu novel·lista espanyol va gosar dirigir contra en D'Annunzio?

Pot dir-nos en Bueno que si els Pirineus deturen la literatura castellana, ben ample té aquesta'l camí de les amplituds americanes i que l'Amèrica bé val una claudicació catalana. No, no; l'Amèrica serà'l profit; més no la glòria, ni l'intervenció espiritual. En Josep M. Salaverria, regoneixia l'altre dia, en una crònica de Buenos Aires, que'l llibre espanyol no influïx per a res en la formació de l'intel·lectualitat americana. França ho absorbeix tot i si hi ha un home que en llengua castellana fa de guia a alguns esperits americans, es l'enorme Ruben Darío. I aquest no es espanyol, sinó americà i més que americà, d'ànima francesa.

Però, com vol don Manuel Bueno que'l francès se preocupi dels escriptors castellans, si ell ignora o rebutja a molts d'ells? Bon espanyol, el senyor Bueno, deu considerar la mentalitat catalana, com un matge de l'espanyola. Doncs bé, en la llista de gent ignorada a França, no cita cap nom català. Per al senyor Bueno res signifiquen ni en Guimerà, ni l'Alo mar, ni la Víctor Català, ni en Carnier, ni l'Iglesias, ni l'Ors, ni en Corominas. L'ignorància francesa té més excusa que la castellana. Amb la sola diferencia que nosaltres no'n quixem ni del silenci ni de la desprecupació de les redaccions i les plomes madrilenyes. Següim treballant, sense pensar en els guanys i els llores. Si som forts, ens imposarem, la muntanya vindrà a nosaltres, sinó haurem complert amb la nostra ànima i la nostra petria.

Una estrena den Morera

La fierecilla domada

Ja deien en una darrera hora del divendres que l'Enric Morera havia tingut un segyaladíssim èxit amb l'estrena de la partitura que ha escrit per a la deliciosa comèdia den Shakespeare «La fierecilla domada». Deiem també que dintre l'especial estructura d'aquesta obra, l'eminent autor de «Brimelada» havia produït una partitura robusta, inspirada i original. Efectivament, després d'haver sentit altre vegada la darrera obra den Morera, excel·lentment impressionant per les bel·leses de la seva partitura, cal consignar que'l treball del mestre en «La fierecilla domada» és sobornament meritisim i digne dels elogis més fervents. Hem de reconèixer que la comèdia den Shakespeare, tal com l'han adaptada els senyors Zulveia i Jordà, resulta poc musicable, i en aquest sentit, mancada l'obra de marge suficient per a que en Morera pogués lluir les seves dots de compositor, ha hagut de sortejat aquesta dificultat amb el seu indiscutible talent de gran músic i mercès an això, a les poderoses facultats del mestre, l'obra ha triomfat esplèndidament. Per la nostra part, podríem dir, que aquesta partitura, la reutem com una de les més acabades que ha produït l'eminent autor d'«Emporismo».

Ja des de la sortida den «Petruchio» en el primer acte, varem sentir-nos suggerits per la delicadíssima factura d'aquest nombre que a la frescor i originalitat de la seva melodia, uns admirables efectes d'instrumentació. El duu de la llic de música és també d'una bellíssima sonoritat i obtingut del públic sorollosos aplaudiments.

Contra'ls armaments militars

El miting de la «Joventut Socialista»

Bon començament ha tingut la campanya iniciada per la «Joventut Socialista» d'aquesta ciutat per a protestar de l'augment dels armaments i del projecte de construcció de la segona escuadra.

El miting que abans d'ahir celebraren en el «Centre d'Unió Republicana» del districte setè constituï un èxit sorollós, demostratiu de la simpatia amb que'l poble nostre ha vist l'excel·lent iniciativa dels joves socialistes barcelonins.

Malgrat celebrar-se'l miting en divendres, dia poc apropiat per a que'l poble obrer pogués assistir-hi, la sala d'actes de l'esmentada entitat del Paral·lel se vegé plena a vessar d'una entusiasta concurrencia.

A les deu en punt, el company Silvestre donà per començat l'acte, exposant, amb breus paraules, la finalitat del mateix i cedint immediatament la paraula an en «León Rocha», qui diu que la «Joventut Socialista» complex amb un deure a l'inici d'aquesta campanya contra l'augment dels armaments, perquè s'ha de protestar d'un estat de tirania que vé batejat o disfracat amb el nom de democràcia i liberal.

Mentres a Espanya no hi ha canals, ni camins, ni carreteres, ni escoles, l'Estat pre'én llançar estupidament mil·lions i més mil·lions.

Afirma que la Barcelona liberal no pot permanèixer impassible davant els projectes del Govern i que ha arribat l'hora de l'unió revolucionària. Si aquesta fos un fet — afeixeg — Barcelona no presentaria l'espectacle vergonyós de que quatre polítics disloguessin una pacífica manifestació republicana i que en canvi la mateixa força pública protegís el pas d'una processó que desfilà quatre hores per la Rambla i en el qual es victorejava a un Crist com si fos un «cabecilla». (Grans aplaudiments). Acaba dient que's socialistes són tan republicans com els altres perquè són enemics del privilegi i la monarquia és el privilegi. (Aplaudiments).

Seguidament fa ús de la paraula el company Carroño, qui comença dient que's socialistes no sols protesten contra'ls projectes guerrers del Govern espanyol, sinó contra'ls de tots els Estats.

Afirma que'ls projectes guerrers del Govern seran el corolari dels nostres desastres i la ruïna espanyola.

Examina l'estat actual de l'Espanya, inferior al dels altres pobles civilitzats, de qual examen dedueix que l'obra dels governs actuals és suïcida i antipatriota. Ataca ar els patriotes que sols utilitzen la patria per a portar-la a xarques aventureres i per a dictar odioses lleis d'exempció. Acaba advocant per la difusió dels ideals socialistes i afirmant la seva convicció essencialment republicana. (Aplaudiments).

S'aixeca seguidament per a parlar el company Gardó. Amb aquesta campanya — diu — venim a afirmar un principi d'humanitat, de llibertat i de justícia.

Estudia'l vigent Codi de Justícia militar, el qual califica d'arxàic i del qual diu que no pot compararse amb cap altre dels demés països.

Els actuals projectes del Govern se porten solament a cap per a donar satisfacció als imperialistes somnadors, imposant nos a càrregues al contribuent. Menys mal si totes aquestes enormes càrregues cadé vinguessin en benefici del poble, en lloc d'empijorrar la seva situació.

Finalitzà'l parlament dient que és pre'cis deixar de banda totes les petites coses per a anar de dret, totes unides, contra'l règim actual, causa de totes les desgràcies. (Grans aplaudiments).

Clos els parlaments el prestigiós socialista barceloní company Comaposada Després dels desastres colonials — diu — després de les vergonyoses catàstrofes de Cavite i Santiago, que feren desaparèixer els últims restes del nostre abans poderós imperi, semblava que un raig de llum havia il·luminat al país, inclòs als governants i que'l principi que en Costa havia sintetitzat en aquelles paraules de «anar al sepulcre del Cid» s'havia imposat.

Això va durar poc. Novament han vingut els desastres i projectes de conquesta, els anhel·ls d'engrandiment, i noves aventures com la del Marroc, han designat a la nació, i com si això fos poc, ha formulat el Govern el descabellat projecte de construcció de la segona escuadra.

Abans que saldar els seus deutes amb els infelios repatriats de la darrera guerra, els homes de la Restauració preferíen llançar els diners en noves i estèrils aventures.

El propòsit del Govern és establir una mena de poder imperialista, representació genuïna de la força.

La finalitat que persegueix la «Joventut Socialista» amb la seva campanya és despertar l'opinió i formar-la. Vol portar al poble la convicció de que pel camí actual, anem directament a la bancarrota total, perquè aquest poble, pobre i designat, no podrà sostenir les càrregues enormíssimes que se li imposaran, i l'actual situació portarà a l'obrer a l'emancipació.

I bé, amics, veig a parlar amb sinceritat, amb sinceritat socialista. Mentre subsisteix la monarquia no pot tenir el poble esperances de regeneració. La República podrà o no podrà donar plena satisfacció als nostres anhel·ls redemptors, però és innegable que posarà instruments en les nostres mans que's obriran el camí de la regeneració i de la llibertat d'una manera molt distinta a la monarquia.

Contra la monarquia, l'odi implacable perquè ella és el signe i representació de totes les tirànies.

De la monarquia no en volem res a h'í pactarem mai, encara que's disfraci amb un bany de democràcia o de lliberalisme. Mireu l'història de totes les monarquies i veureu la seva obra. Monarquia i llibertat, monarquia i progrés, són principis completament antitètics.

El discurs den Comaposada és xardorosament aplaudit.

El company Silvestre, en curtes paraules, donà per acabat l'acte rememrant l'assistència del públic i llegint les següents conclusions, que són aprovades amb un èxit unànime.

«El poble treballador de Barcelona afirma i proclama la seva més enèrgica protesta contra tot projecte del Govern, augmentant els armaments i d'imperialisme, i contra els lluitats fins a darrera hora, a l'unió entre tots els pobles del món».

A les dotze desfilava'l públic del local, fent entusiastes comentaris sobre l'acte i l'èxit esclatant que havia obtingut.

S'adhieren al miting l'Ateneu Gracienc de l'U. F. N. R. i l'Unió Nacionalista Radical.

De Política

Notes i comentaris

L'Unió Nacionalista Radical

Ha expedit els següents telegrames: «President Consell Ministres. — Madrid, El felicitem nomenament López arcebisbat Tarragona com descatolitzador marca Llaguarda. — Unió Nacionalista Radical.»

«Monteros Rios. Senat. — Madrid. Felicitem enèrgic defensor Patria opasant se Mancomunats conseqüència història personal i tractat París. — Unió Nacionalista Radical.»

— L'Unió Nacionalista Radical ha acordat enviar als regidors interessats, manifestant-los el desagraïdo pel fet de que tessen la subvenció que per a adquirir un

Comunions: Trajes especiales, Gorras, Capells, Calça, Guants, Camises, etc.

Casa Rodó
RAMBLA ESTUDIS, 6
Barçutera, Calitat, Novetat, Elegancia

pole de les Arenes ha concedit l'ajuntament de Barcelona amb motiu de la cursa de braus a benefici de l'Associació de la Premsa d'aquesta ciutat.

El Corpus de Sang

La Comissió nomenada pel Comitè de Jovenuts F. N. R. per a commemorar el Corpus de Sang, d'acord amb l'Associació Nacionalista de Catalunya, en representació d'elements de l'U. C., Centre Autonomista de Dependents del C. i de l'U. C., l'Eura, l'Arenas, l'Observatori III, i regionalistes, estan duent a terme els treballs d'organització per a dita festa. Aquesta consistirà en una jornada patriòtica, que tindrà lloc el diumenge dia 25 de l'actual.

Pro Mancomunitat

Del president de la Diputació de Lleida s'ha rebut aquest telegrama: «President Diputació Lleida a president Diputació Barcelona.

«En nom Diputació Lleida agraeixo salutació efusiva de la Corporació de sagrada presència, fent present la satisfacció amb que s'ha vist l'acord per a la Bases de Mancomunitat catalana, acord igual al que també prengué en son dia aquesta Diputació.

«L'ajuntament de Sant Carles de la Ràpita (Goles de l'Ebre), en sessió de primera convocatòria celebrada el dia 8 del corrent, acordà per unanimitat fer i al president de la Diputació de Barcelona per haver reunit als parlamentaris catalans i per l'acord d'aquelles demanant l'obertura de les Corts per a la definitiva aprovació del projecte de Mancomunitats.

Varies

«El «Centro Socialista» de Barcelona celebrà a sambla general reglamentària el pròxim diumenge a dos quarts de cinc de la tarda en son domicili social, carrer de Barba, 29 i 31, primer.

«La Comissió pro-presos fa saber a tots els treballadors que demà se celebrà el miting que's tingué de suspendre el divendres.

El miting, al qual se convidà a totes les persones progressives, tindrà lloc a les 9 del vespre, al Cine «Nueva Bohemia», carrer de Wad-Ras.

Teatres i Concerts

ESPANYOL

L'empresa d'aquest elegant coliseu, ha pogut aconseguir que l'èdile hipnotitzador del pensament James Mapelli, que amb tant èxit ha actuat en l'Eldorado, abans de sortir per a Madrid, dongui cinc úniques funcions amb programes distints dels desenrollats fins ara que amb seguretat cridaràn molt l'atenció.

La primera representació tindrà lloc el dimecres, dia 21.

ATENEU DEMOCRÀTIC DEL DISTRICTE VII

El quadre dramàtic «Foc-Nou», de l'Ateneu Democràtic del Districte VII, ha organitzat per a avui, diumenge, a dos quarts de deu de la nit, una gran funció teatral. Es posarà en escena magnífic drama amb tres actes i en vers, original de l'innomortal Pitarra, «El Contramestre» i el xistós sainet en un acte de l'eminent Rusiñol, «El Pintor de Miracles».

En el repartiment de les dues obres hi pendran part les senyores Puig, Cardal i senyoreta Zaragoza i els senyors Canals, Esbert, Guinard, Coderch, Martí, Pardo, Forné, Tolis i Roger.

S'estrenarà una magnífica decoració de guda al pinzell dels joves escenògrafs senyors Arriaga i Berta.

Després de la funció, hi haurà un gran ball de societat.

El dia 8 de juny, gran aconsegiment teatral en honor del conegut actor i director del grup «Foc-Nou», senyor Canals. Degut a les simpaties amb que compta s'assegura un grós èxit.

Detalls per cartells.

FILLS DE F. MAS SARDÀ

Negociem els cupons Amortitzable 5 per 100, venciment 15 Maig.

ESTÓMAGO

Curación del 98 por 100 de las enfermedades del estómago e intestinos con el Elixir Estomacal de Suiz de Carlos. Lo recetan los médicos de las cinco partes del mundo. Tonifica, ayuda a las digestiones, abre el apetito, quita el dolor y cura la

DISPEPSIA

Las acedias, vómitos, vértigo estomacal, indigestión, flatulencias, dilatación y úlcera del estómago, hipercloridria, neurastenia gástrica, anemia y clorosis con dispepsia; suprimen los cólicos, quita la diarrea y la disenteria, la letargia de las deposiciones y es antiséptico. Vigoriza el estómago e intestinos, el enfermo come más, digiere mejor y se nutre. Cura las diarreas de los niños en todas sus edades.

De venta en las principales farmacias del mundo y Serrano, 30, MADRID. Se remite folleto a quien lo pide.

Els grans partits de Foot-ball

Daring C. contra F. C. Barcelona

El partit jugarà ahir, en una variable sorpresa en els aficionats. El club belga, presentant un equip fortíssim i que té un joc de combinació hermoíssim. Els nostres quedarem parats de les brillants escomeses dels belgues, tan parels, que quan en uns moments pogueren arribar a la porta dels seus contraris, la degradació dels nostres no permetia que quedés cap espai per cap dels nostres. El club belga no té un joc de combinació hermoíssim. Els nostres quedarem parats de les brillants escomeses dels belgues, tan parels, que quan en uns moments pogueren arribar a la porta dels seus contraris, la degradació dels nostres no permetia que quedés cap espai per cap dels nostres.

A la segona part, al principi els belgues despleguen un joc potentíssim i ràpid que els nostres no pogueren parar. Els nostres quedarem parats de les brillants escomeses dels belgues, tan parels, que quan en uns moments pogueren arribar a la porta dels seus contraris, la degradació dels nostres no permetia que quedés cap espai per cap dels nostres.

En total 5 gols a 0. És un resultat que no l'esperaven pas ni els més pessimistes, i que demostra que els belgues juguen d'una manera magnífica com potser no s'havia vist mai a Barcelona, i així que'ns han vist equip anglès de la fama dels Crusaders i del Crook Town.

Formaven l'equip belga els següents jugadors:

Chapey, Swarteubrecht, Brankman, Bannet, Boert, Looze, Bassan, Verstrach, Brobert, Hright i Delger.

El Barcelona se presentà amb el següent equip:

A la segona part, se retirà en Massana essent substituït per en Berrondo.

Refé, Izar, Ameche, Casteljón, Massana, Greenwell, Forns, Berdier, Steel, Apoll i Pels.

El resultat molt malament.

ELS PARTITS D'AVUI

El partit internacional de Foot-ball tindrà l'equip «Daring Club» de Brussel·les i nostre «F. C. Barcelona» començarà avui a tres quarts de cinc en punt, i serà jutjat pel senyor Hamilton.

Com de costum, s'establirà un servei de tramvies des de la plaça de Catalunya amb l'objecte de facilitar la concurrència a tan sensacional enfrontament.

Abans d'aquest partit, jugarà de concurs organitzat per la «Foot-ball Associació de Catalunya» el primer equip del «F. C. Badalona» guanyador del «Copa» de Montpeller que durant les passades Pasques es celebrà, i el primer C. de «Barcelona» que amb son afiligranat joc tant entusiasma a nostre públic.

Es té l'expectació que neix per a presenciar la segona lluita entre belgues i catalans que no és pas aventurar afirmar que el camp del «F. C. Barcelona» presentarà avui l'aspecte de les grans solemnitats foot-balistiques.

Del Govern civil

De Sanitat

D'una circular que s'ha donat a la circulació en retallam lo següent:

«Siendo obligatoria en todo momento la vacunación de los menores de 10 años y la vacunación de los comprendidos entre 10 y 20 años, hago responsables especialmente a los señores Alcaldes e inspectores municipales de Sanidad del incumplimiento de esta obligación y a los señores maestros les recuerdo que no deben admitir en las escuelas, tanto públicas como privadas, a los niños que no estén vacunados o revacunados, según su edad; dentro del plazo de tres meses darán cuenta a este Gobierno de tener completo el libro-registro de vacunación y revacunación y de haber vacunado y revacunado a aquellos menores de 20 años que no lo estuvieran. Para facilitar la vacunación de todos los individuos que no lo estén, se relacionarán en las primeras páginas del registro todos los menores de 20 años y se anotará la fecha en que cada uno fué vacunado o revacunado con el resultado obtenido. Cuando el resultado sea negativo, debe repetirse la vacunación con vacuna diferente hasta conseguir la certeza de la inmunidad del individuo. Cuando no consta de un modo positivo que fueron vacunados o revacunados con éxito, se procederá a la vacunación».

10002, 10005, 10006, 10008, 10009

10121, 10123, 10124, 10126, 10127, 10130

10272 al 10274, 10277, 10279, 10280

10381, 10382, 10384, 10385, 10387 al 10390

10361, 10363 al 10370

10461 al 10463, 10466, 10467, 10469, 10470

10881 al 10885, 10887, 10888, 10890

10892 al 10894, 10896, 10897, 10899, 10900

11111 al 11117, 11119, 11120

11821 al 11823, 11830

11801 al 11804, 11806, 11807, 11809, 11810

11892 al 11899

12181 al 12190

12422 al 12425, 12428 al 12430

12472, 12474 al 12480

12523, 12524, 12526 al 12530

12572, 12573, 12575 al 12577, 12579, 12580

12691, 12692, 12694 al 12700

12711, 12713, 12714, 12716 al 12780

13111 al 13119

13331, 13332, 13334 al 13339

13421 al 13429

13661 al 13667, 13669

13761, 13763 al 13765, 13767 al 13769

13911 al 13915, 13918 al 13920

14031, 14033 al 14040

14173, 14174 al 14178, 14180

14201 al 14205, 14207 al 14210

14261 al 14264, 14268 al 14270

14271, 14273, 14275 al 14277, 14280

14421 al 14423, 14425 al 14430

14541 al 14545, 14547 al 14550

14612, 14614, 14616 al 14620

14711, 14714 al 14716, 14718, 14719

14791, 14793 al 14799

14812, 14814, 14816 al 14818, 14820

14841 al 14849

14892, 14894, 14896, 14897, 14898, 14900

14901, 14902, 14903, 14904, 14905, 14906, 14907, 14908, 14909, 14910, 14911, 14912, 14913, 14914, 14915, 14916, 14917, 14918, 14919, 14920, 14921, 14922, 14923, 14924, 14925, 14926, 14927, 14928, 14929, 14930, 14931, 14932, 14933, 14934, 14935, 14936, 14937, 14938, 14939, 14940, 14941, 14942, 14943, 14944, 14945, 14946, 14947, 14948, 14949, 14950, 14951, 14952, 14953, 14954, 14955, 14956, 14957, 14958, 14959, 14960, 14961, 14962, 14963, 14964, 14965, 14966, 14967, 14968, 14969, 14970, 14971, 14972, 14973, 14974, 14975, 14976, 14977, 14978, 14979, 14980, 14981, 14982, 14983, 14984, 14985, 14986, 14987, 14988, 14989, 14990, 14991, 14992, 14993, 14994, 14995, 14996, 14997, 14998, 14999, 15000

Butlletí del Treball

ELS BARRIQUADORS DE PIANOS

Compromís: La Junta us convida a la reunió general ordinària que's celebrarà el dia 20 del corrent, en el local social, Parlament, 23, Cervera, a les 8 del vespre, en punt de la nit. Per la grandíssima importància que tenen els assumptes a tractar se recomana l'assistència de tots.

Salut us desitja. — La Junta.

TEIXIDORS METALICS

La Societat de Teixidors metalics i muntadors de màquines metalics, celebrant un miting de propaganda socialista en el qual s'explicarà part alguns individus de la comissió pro-presos en favor dels companys Sanyal i Bonet, pertanyents al ram de fusters i alinquijadors de Barcelona i radi.

Dit acte tindrà lloc en el local de l'Agrupació Obrera del Clot, avui, a les deu del matí.

ELS FUSTERS

Se'ns prega la publicació: «Als obrers carpinteros: Al iniciarse el paro general de nuestro oficio tan valientemente conservado por nosotros, empezaron nuestros enemigos a esgrimir todas sus armas por inobedientes que fueran para vencerlos por la fuerza, ya que con la razón no les quedó ningún recurso.

Lo que más llamó la atención a esta comisión, fué los trabajos llevados a cabo por unos carpinteros que a falta de calificativos con que disimular su verdadero color se llaman carpinteros metalicos, los cuales como fieles instrumentos del patronaje de nuestro oficio no han vacilado en cometer actos propios de su carácter de enemigos de cuatro señores patronos de la barriada de Sant Martín de Provensals, empezando sus trabajos de zapa cuando empezó nuestra huelga, y ahora que con más le y entusiasmo sostenemos los momentos decisivos de nuestra lucha, salen con la noticia que los carpinteros metalicos han solucionado la huelga después de obtener el aumento en el salario, pero ocultando sus imperdibles faltas respecto los honores de su jornada, actualmente diez años que se diga lo contrario, para que vosotros que un día os cruzistis de brazos para alcanzar un poco más de pan y bienestar, tan necesario para vivir sin privaciones ni inquietud, servís de instrumento inconsciente para vencer y aniquilar nuestra huelga, y alinear a los patronos todos vuestros mayores hoy condenados en grandes y formidables masas gaseosas que amenazan desahuciar en justicia la tormenta sobre el ambiente impuro y asfáltico que viven los obreros sujetos al salario.

Alerta y adelante que el triunfo es nuestro.—La Comisión de prensa.

ELS TIPOGRAFES

Sembla presentar més bon aspecte aquesta vaga. Se sab d'algunes cases que estan per a firmar les tarifes.

Ahir la Comissió de vaga rebé una comunicació de l'Associació Patronal invitant-la a que'l diumenge dia 19, a les nou de la nit, se presentí al local de la sudia Associació Patronal, per a tractar de l'actual conflicte.

ANUNCIS OFICIALS

COMPANYIA BARCELONESA D'ELECTRICITAT

Verificar en aquesta data el 13 sorteig per a l'amortització de 564 obligacions de les emeses per aquesta Companyia en 21 de juny de 1900, han resultat amortitzades 568, qual numeració és la següent:

81, 32, 36, 38 al 40

141, 142, 144, 146 al 150

271, 272, 274 al 278, 280

491 al 497, 499, 500

501, 502, 504 al 510

671 al 673, 675 al 677, 680

862 al 865, 867 al 870

1111 al 1113, 1115 al 1117, 1119, 1120

1161 al 1165, 1167 al 1170

1181, 1183 al 1185, 1187 al 1190

2011 al 2016, 2020

2472, 2474 al 2477, 2479, 2480

2991 al 2993, 2996, 2998, 3000

3171, 3172, 3174 al 3177, 3179

3221, 3222, 3224 al 3226, 3228, 3229

3762 al 3769

3992, 3994 al 3998, 4000

4101 al 4103, 4106, 4108, 4110

4791, 4793, 4796, 4798 al 4800

5261, 5264 al 5269

5271 al 5275, 5277, 5280

5292, 5296 al 5299

5511 al 5519

5651 al 5660

5851 al 5857, 5859, 5860

5961 al 5970

6481 al 6484, 6486 al 6490

6742 al 6747, 6749

7801 al 7810

7832, 7834 al 7838, 7840

8001 al 8007, 8009, 8010

8141 al 8143, 8145 al 8150

8491, 8493 al 8499

9291 al 9293, 9295, 9296, 9298 al 9300

9671 al 9675, 9677 al 9679

10002, 10005, 10006, 10008, 10009

10121, 10123, 10124, 10126, 10127, 10130

10272 al 10274, 10277, 10279, 10280

10381, 10382, 10384, 10385, 10387 al 10390

10361, 10363 al 10370

10461 al 10463, 10466, 10467, 10469, 10470

10881 al 10885, 10887, 10888, 10890

10892 al 10894, 10896, 10897, 10899, 10900

11111 al 11117, 11119, 11120

11821 al 11823, 11830

11801 al 11804, 11806, 11807, 11809, 11810

11892 al 11899

12181 al 12190

12422 al 12425, 12428 al 12430

12472, 12474 al 12480

12523, 12524, 12526 al 12530

12572, 12573, 12575 al 12577, 12579, 12580

12691, 12692, 12694 al 12700

12711, 12713, 12714, 12716 al 12780

13111 al 13119

13331, 13332, 13334 al 13339

13421 al 13429

13661 al 13667, 13669

13761, 13763 al 13765, 13767 al 13769

13911 al 13915, 13918 al 13920

14031, 14033 al 14040

14173, 14174 al 14178, 14180

14201 al 14205, 14207 al 14210

14261 al 14264, 14268 al 14270

14271, 14273, 14275 al 14277, 14280

14421 al 14423, 14425 al 14430

14541 al 14545, 14547 al 14550

14612, 14614, 14616 al 14620

14711, 14714 al 14716, 14718, 14719

14791, 14793 al 14799

14812, 14814, 14816 al 14818, 14820

14841 al 14849

14892, 14894, 14896, 14897, 14898, 14900

La cançó del jardí vell

Lemo: Fragment

All' adent jardí petit,
jardí bell, jardí florit,
brodador i murmurant,
oh! sacral recolliment
d'una cançó que cantava
com un munt fort i potent.
D'una cançó que tenia
els colors color de nit
i en els llavis li florí
la flor roja del neguit.
Rica flor que ella guardava
li eullis el seu gaudí,
amb l'espera flamejant,
i el després, se n'entornava
Jardí vell, jardí petit,
de la mania permutada,
per la flor d'aquell neguit,
del galant festejador,
per l'espera venerada
avui, tota novellada,
i allans plena de claror,
beuà la pedra morta
d'aquell mur que's va desfent,
que'l qui beuà, se n'emporta
l'última flor del sentiment.
Jo en la pica d'albâtre
d'aquell jardí florit
vull copiar el vell mestre
d'un idili que ha fugit.
Culliré l'última rosa
perquè's torni replaudent
que la flor se' desclou
i tindrà tota la cançó.
La meua ànima s'agita
pressentint el dolc instant,
la cançó serà petita
però l'amor hi serà gran!

II

Cau la nit i el vent s'atura.
Passa una ombra vacilant.
Es l'amor que encara dura,
és l'amor del vell galant.
Amb la capa remolcada
i l'espera sense puny
fa la dolça penedida
com un somni que s'esmuny.
Sorolla l'exceles còpa
i damunt la teva xopa
d'un telardre revollet
hi han les flors que s'han marçit.
Més en l'ú, tremola un lliure
com un símbol de torment.
I branda la flor marçit
remembrant la dona autèntica.
I la nit fosca i pesant
guaita a dins del brodador.
Creix la molsa i l'aigua canta
la gran joia del dolor.

J. M. GUASCH

Exposició den Pere Viver

Actualment, a can Parés, s'ha instal·lat la exposició de les obres del pintor en Pere Viver. Són cavi la totalitat paisatges de muntanya. Aquest artista ens mostra una personalitat ben definida. S'endevina en ell un contemplador i poeta en el seu ofici quelcom d'eternitat. Les atencions a dir que una el model. Un poc encunçat encara, sense posseir un medi poders d'expressió, cerca en la naturalesa la paraula que li manca, i ho cerca sincerament, amb aquella bona fe dels creients i amb aquella sensibilitat dels humils.
Alguns quadros són visions molt temporals per a nosaltres com els fervorosos de les angústies i dels espais.
Contemplant les obres den Viver se senten els pulmons esbordats dels santífics fluxus de les grans al·luts. Verament l'aire, la llum i els cels emborlats hi són a doje en les teles exposades. La poesia dels comellers i dels avents està ben escripta. La construcció i tipografia, dignes-ho així, de les sermoades, deu ésser trua, tal vegada un poc massa fidel, un poc massa estuadiada, car a voltes poca de duresa i li manca l'espontani encés que's grans mestres solen posar en les obres llurs.
No dubtem pas que en Viver no arribi allí ont se proposa i a ont l'inclina el seu temperament privilegiat, però encara pot ferne més profit de la seva pèlta, i pot trobar en els llocs, que tant li plauen, una poesia i una grandiositat més objectiva que l'assi frisar a l'espectador com fan frisar les sensilles meravelles naturals de nostres grandioses muntanyes.
En Pere Viver és ja un paisatgista, amb el temps pot ésser també un poeta i la pintura no s'és fca solament per a descurte.

Paraules de dignitat

Tu veuràs un gran vel de destí estendre's davant els teus ulls, oh amic, i tant els perfils llunyans i blavosos d'ensomni.
Una idea que serà la teva sang i la teva carn, anirà amb la mirada.
I jo vull que la teva mirada sigui tant brillant que la seva llusor espariti a l'inquiet pervindre; i tant tallanta i vident, que marqui en el cos boirós del destí una línia que sigui camí de victòria i de realitat.

Perquè una espasa de dignitat i de potència tanta en ella mateixa l'esperit de les seves realitats futures.
Així l'ànima de Napoléon era una espasa de potència que marcava el seu imperi com veia la direcció del vent.
Així, l'espasa de venjança d'Avastar-mau marca en el cos paorós d'abims i d'odis del gran déu Liva, un camí de realitat en les seves paraules.
«Admetem com a ofrena, oh el més gran dels deus, si aquest és el medi de comprar el meu propi!»
I la més brillant espasa que era el destí mateix posà viva en les mans seves.
I en el pervindre boirós i blavós d'ensomni hi aia eua l'aurora respandixen en de realitat de venjança.
La teva ànima és mestrega del seu destí. La teva passió camina en la lluita amb les armes de la fatalitat que és la fatalitat que tu mateix has evolucionat.
Quan sentis una inquietud de potència en tu, el teu destí és esplendent d'inquietut com una nit d'estiu transparent i estelada.
El món s'obra davant la teva potència d'inquietut.
Davant la teva passivitat el destí se tancia i esdevé feix pesant de passivitat.

Jo no vull que la teva ànima sigui petita i vulgar, perquè així el teu destí seria vejar com tu.
Que's necessiten bellesa i força i dignitat de príncep per a posseir un gran destí de príncep.
Es en la teva mà la faç de l'Univers: Tu pots canviar-la. Perquè ell és carn de la teva carn i sang de la teva sang...
I jo vull que tinguis l'ànima tant gran com l'Univers mateix, per a què hi pugui florir un destí d'Univers en la realitat.
Que solament a grans dignitats i a grans bellesses corresponen les grans aures.

F. PRATS

NOVES D'ART

Obres d'art en perill

«La Publicidad» i «La Veu de Catalunya», en les darreres planyes artístiques, ens fan eco d'uns propòsits de venda que sembla haver-hi a Girona, d'algunes obres d'art. «La Veu», a propòsit d'això, diu: «Des passats va córrer amb insistència el rumor de que a la Seu de Girona havia sigut venut un reialme molt important i un llibre de gran valor arqueològic».

Donarem la veu d'aquesta, i tant la digníssima Junta de Monuments de Girona, com el grup d'artistes d'Atheneu, logren la declaració rotunda, per part dels supòsits venedors, de que res s'havia venut ni's pensava vendre.
De nou, i per via molt autoritzada, se ens diu que per encàrrec d'un col·lecció d'art, anglès, se fan ofertes al Capitoli i ofertes temptadores per art, que fan esperar al comprador la possessió de

Butlletí comercial

17 Maig de 1913
Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

objectes, la desaparició dels quals seria una pèrdua tant gran com la vergonya que representaria el deixar-los vendre.
A la Junta de Monuments, el Prelat de Girona i al Capítol de la Seu, sobre els quals recauria la responsabilitat d'una tal venda, ens dirigim, preguntant-los el desmentiment de la nova, i al mateix temps demanant a la Junta de Monuments, que tant bé ha obert en totes ocasions, que faci us dels grans medis que té al seu alçanc, per evitar una desgracia irreparable».

Nosaltres podem dir més. Bons amics de Girona ens manifesten que efectivament hi ha quelcom d'això i fins per Girona es diu que entres objectes que ara al·ligat tracta de vendre, i per això estan lliant alguns obstacles que opoen sent gerosa dels tressors artístics catalans, hi ha una riquíssima «Biblia», exemplar únic a Girona i com pocs n'hi haigim i un tapic que és un tresor, representant el «Judici final».

Ambdues obres són d'un tal valor artístic i arqueològic que seria un crim patrimonial que desapareixien de la nostra terra. I també unim la nostra veu d'aleria a la dels confreres, protestant d'aquests propòsits mesquins de venda d'obres d'art.

Les runes de Sant Miquel de Guixà

Dies enrere ja parlarem de les runes històriques de Sant Miquel de Guixà. La qüestió entre l'Estat, la propietat i l'amor al compendiar semblava resolta, però no ho estava del tot.

Ara resulta que madame Saint-Jean, no pot donar la seva conformitat al projecte de classificació del monument.

M. Bernat, en vista d'això, ha autoritzat al Govern francès, per a quedar-se amb moltes molures i capítols com a neor de l'obra.

Un diari francès diu com a comentari al fet:

«Els monuments històrics figuren cap a l'Amèrica, més ens quedaran moltes molures: no tot és perdut».

A Girona

Ens donen notícies de que a mitjos del pròxim mes de juny tindrà lloc a Girona una importantíssima manifestació de la nova entitat «Atheneu».

Entorn eleccionari: les obres en el local que ocupava aquesta institució de cultura artística, reservem els detalls de tot un programa d'acció que porta l'entitat, dient solament que en aquesta exposició inaugural que tindrà lloc el 18 de maig, els més grans dels nostres joves artistes, i els quals grups volen que'l seu acte respongui plenament a la palpitació dels temps.

Varies

Durant l'estada de don Alfons XIII a París manifestà al ministre de Belles Arts el desig de veure el gran escultor català don Josep Clarà, resident en aquella capital, i que fou enviat a buscar el ciut en el ministeri de Negocios estrangers per a presentar-se al rei.

Presentat l'escultor parlaren amb el rei, el qual demostrà conèixer moltes de les seves obres, les quals elogià calurosament.

Se troba a Bolonya en viatge d'estudi per l'Itàlia, el notable escultor, en Marián Andreu.

Es diu que la senyora viuda i el fill de l'eminent escultor català en Soler i Rovina, se proposen oferir al Museu de Barcelona, les col·leccions de dibuixos i projectes topogràfics que'l malaguanat artista va deixar en les carteres dels seus talers.

De un telegrama del dimarts passat: «Respecte al pagament de la subvenció que fou concedida per la Exposició Internacional d'Art, de Barcelona, el senyor López Muñoz té el propòsit de presentar a les Corts en les pròximes sessions l'oportú projecte de crèdit».

Per fi, ha manifestat al senyor Giner de los Rios que aviat se firmarà la concessió d'algunes condecoracions proposades amb motiu de l'Exposició.

Compra i venda d'antiguitats

ANDREU MASSOT

Boixuda de la Presó, 5 i Plaça del Rei, núm. 1

Faïans Català

CORTS, 615

Objectes d'art per a regala

Vaixelles i cristalleries de tota mena

P. REIG I FILL

MOBLES

CASA FUNDADA EN 1852

DESPAIG:

Passeig de Gracia, n.º 27

TALLERS:

Carrer de l'Universitat, núm. 21
Argüelles (Diagonal) 512, bis
BARCELONA

Efectes públics

	Oper.	Dinar	Paper
Deute Int. em. 1903 serie A.....	85'40		
— B.....	81'95		
— C.....	81'33		
— D.....	81'50		
— E.....	81'20		
— F.....	81'00		
— G.....	80'80		
— H.....	80'60		
— I.....	80'40		
— J.....	80'20		
— K.....	80'00		
— L.....	79'80		
— M.....	79'60		
— N.....	79'40		
— O.....	79'20		
— P.....	79'00		
— Q.....	78'80		
— R.....	78'60		
— S.....	78'40		
— T.....	78'20		
— U.....	78'00		
— V.....	77'80		
— W.....	77'60		
— X.....	77'40		
— Y.....	77'20		
— Z.....	77'00		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

	Oper.	Dinar	Paper
Deute Int. em. 1903 serie A.....	85'40		
— B.....	81'95		
— C.....	81'33		
— D.....	81'50		
— E.....	81'20		
— F.....	81'00		
— G.....	80'80		
— H.....	80'60		
— I.....	80'40		
— J.....	80'20		
— K.....	80'00		
— L.....	79'80		
— M.....	79'60		
— N.....	79'40		
— O.....	79'20		
— P.....	79'00		
— Q.....	78'80		
— R.....	78'60		
— S.....	78'40		
— T.....	78'20		
— U.....	78'00		
— V.....	77'80		
— W.....	77'60		
— X.....	77'40		
— Y.....	77'20		
— Z.....	77'00		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

	Oper.	Dinar	Paper
Deute Int. em. 1903 serie A.....	85'40		
— B.....	81'95		
— C.....	81'33		
— D.....	81'50		
— E.....	81'20		
— F.....	81'00		
— G.....	80'80		
— H.....	80'60		
— I.....	80'40		
— J.....	80'20		
— K.....	80'00		
— L.....	79'80		
— M.....	79'60		
— N.....	79'40		
— O.....	79'20		
— P.....	79'00		
— Q.....	78'80		
— R.....	78'60		
— S.....	78'40		
— T.....	78'20		
— U.....	78'00		
— V.....	77'80		
— W.....	77'60		
— X.....	77'40		
— Y.....	77'20		
— Z.....	77'00		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

	Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.....	20'91		
París, xec.....	27'42		
Madrid y pluses banca, a 8 d'v.....	8'30		

17 Maig de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotitació oficial

</
